

RISC LÍRIC

FESTIVAL D'ÒPERA DE BUTXACA I NOVES CREACIONS

Tot i ser un espai limitat, una butxaca pot guardar moltes sorpreses. Per exemple, la clau per obrir una gran porta. Aquest és el cas d'un petit festival que arriba a la seva desena edició amb la feina feta. Nascut l'any 1993 al Teatre Malic sota l'auspici de Toni Rumbau, el Festival d'Òpera de Butxaca i Noves Creacions ha anat creixent i consolidant-se al llarg dels anys com a quelcom més que un focus d'exhibició. Ha esdevingut model per a iniciatives com la que emprèn el conservatori de música d'Alessandria (Itàlia) o petites experiències a Bilbao i Santiago de Compostel·la. Avui fa un altre pas endavant, el de la projecció internacional, i presenta una novetat, la del país convidat, una clau que permetrà obrir noves vies a la producció.

L'organització de NewOp en la passada edició del festival ha permès que la programació d'enguany incorpori un cycle dedicat als Països Baixos. La idea va sorgir de la trobada internacional que es va celebrar l'any passat i que va reunir a Barcelona gent de l'àmbit operístic. Des de l'organització es va voler plantejar un model de festival obert a Europa, a les coses que es fan fora. Coneixiem bé el que s'està fent a Holanda i la gent de l'ambaixada es va bolcar en la proposta, explica Toni Rumbau, director del Festival d'Òpera de Butxaca. Com a resultat d'aquesta implicació, la mostra rebrà la visita de Louis Andriessen, Michel van der Aa i el coreògraf català establert a Amsterdam Joaquim Sabaté. També vindrà gent a veure l'estrena de Juana i és possible que es pugui programar allà. Tenim molt bona relació amb algunes companyies, amb el Holland Festival... Precisament la producció de Juana és una de les fites que s'han assolit gràcies a aquesta aposta per la internacionalització. El compositor Miquel Palomar volia treballar en el terreny de la música espanyola i buscava un text adequat. Després Rebecca Simpson va entrar en el projecte, que va entusiasmar l'Opernhaus de la ciutat alemanya de Halle. Ha suposat un gran esforç, en el qual també s'han implicat el Liceu i el Romea. És una mostra, segons Rumbau, de tot allò que es pot arribar a fer en el camp de l'intercanvi, un camí que es vol continuar explorant de cara a futures edicions. De fet, ja han iniciat converses amb França, Alemanya i Bèlgica.

Després que l'intent de programar òpera al Malic i en d'altres espais petits i insòlits donés bon resultat, l'aposta per la creació va ser rotunda. Tot i que es fa òpera contemporània, la lírica s'entén en funció del repertori. Experimentar està limitat i és molt car. En canvi, l'òpera de cambra i la de petit format permeten aquesta experimentació de nous llenguatges. En aquesta edició, el Festival ha aconseguit més suport de les institucions, en concret de la Generalitat de Catalunya. L'òpera és molt cara. Si es vol qualitat, calen molts diners. Com més desprotegit estàs a nivell econòmic, més arriscat és jugar. Acostumat al risc gràcies a la seva etapa al capdavant del Malic, Rumbau no s'espanta davant l'envit. Al contrari, s'hi refereix com un dels elements que han d'esdevenir definitoris del festival. Ens hem de poder equivocar. S'han de provar coses noves. Hi ha d'haver un cert marge de risc perquè tingui sentit. És la forma d'experimentar i crear una cosa diferent.